

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346606580272/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

»Naar jeg ser Øresund,» sagde i det samme Fæster Marie, »saa har jeg altid tænkt paa de Ord af Grundtvig:

»Vi har en gammel Kjerlighed,
som ruster ingenlunde,
til Fædres Land, til Lys og Fred,
til Bælter og til Sunde.«

Karl syntes, det var mærkeligt, at Fæster Marie netop ogsaa tænkte paa saadant noget; men han sagde blot: »Har Du været her tit, Fæster?»

»Aa ja,» svarede hun.

Det var nok ogsaa for hans Tid.

»Nej, jeg tænkte paa Normegjæst,» sagde Anna: »der gynged en Vugge i Øresund.«

Kathrine sagde ingen Ting; men Karl fik paany en Fornemmelse af, at hun vist var meget fortrolig med sin Moder. Det var flere Gange paa Kjøreturen, at hun saadan tog sin Moder i Haanden, mens de sad sammen. Det havde Karl i Grunden aldrig vidst af før; men det var vel saa, fordi Kathrine og Fæster Marie gik saa meget sammen i Huset hjemme.

Han sad for Resten og blev efter Haanden mindre glad ved den Tur ud til Grundtvig. Baade var han noget bange, og saa kunde han hellerikke forlige sig med alle disse *almindelige* Huse og Haver og Skjærvedynger og Vogne med Mennesker, som de kom forbi, og som jo slet ingen Ting havde at gjøre med – – hans egne Forestillinger, med Grundtvig. Og samtidig maatte han dog indrømme, at her boede Grundtvig jo *virkelig*, ligesom et andet Menneske; saa maatte der jo ogsaa være alle den Slags almindelige Ting i hans Nærhed.

Paa een Gang rejste Fæster Marie sig halvt op i Vognen og sagde til Kudsken: »Det var til Store Tusborg; vil De holde her. – De skal ikke kjøre ind. Men vil De saa være her igjen om en Time præcis.«

De stod af Vognen, og kom ind ad en Laage ud mod Vejen. Karl syntes jo nok, det var et kjønt Hus og en stor, smuk Have; men det var alligevel saa trykkende, og det var ikke, som han havde tænkt sig det. – De gik ind ad Nordenden paa Huset, og der kom en meget venlig Dame ud og tog imod dem. Karl blev ikke klog paa, om det var Bispen. – Hun lukkede dem ind i et andet Værelse med en